

El llure esdevenir beneytí, en suma, com a llei sobirana: però llei, en definitiva. Creador fluidic que navega —sense enfonsar-se— pels efluvís del temps i l'existència. o la passió per les repressions irresoltes, emmagatzemades en el rebost de l'esperit. vilsa o no serà". La bellesa onírica és la mistificació de la pulsio d'Eros: l'esgarrianga tic, agrestament enamorat de la bellesa que, com resava el credo surrealista, "serà con- "històricament horroitzat"; i, per sobre de tot, home en zel. L'home de Beneyto és erò- home el que es convoca: home centrífugat, home irritat, en paraules de Montalbán, l'és que Beneyto és, a tort i a dret, un humanista. Bèstia, mirall, ou o serp, sempre és l'-

Fotografia: Judith Vicarera

egípcia, que es desdoblen com el protago- nista d'Uno, Nessuno e Centomila de Luigi Pirandello. Personalitats múltiples que bro- llen d'una unitat, i que dansen dionísica- ment, i que sovint també es transformen: les articulacions del cos es muden cap a formes biològiques, rizomes en creixe- ment subterrani. De vegades, en canvi, trobem els homes figurats en bestiaris, potser per seguir el consell del poeta Hug- net, segons el qual "les bèsties són mera- velloses perquè són transparents per dins i per fora". O el de Goya: "El sueño de la razón produce monstruos"; bèsties transhis- tòriques que tan aviat remeten a les figu- res negres goyesques com als innocents transeünts de la realitat urbana de Nova York o del carrer Rull de Barcelona.

El *postisme* de Beneyto és caòtic però també diàfan. Les seves formes emanades de "la caixa forta a doble pany de l'inconscient" (Breton), les traça i delimita amb una trans- parència apol·línia. Podem resseguir amb claredat els seus rostres oblics de mirada

Errarem si limitèssim l'art de Beneyto —com s'ha fet— al terreny del dibuix i la il·lus- tració. Com a bon vassall del Surrealisme, el creador viatja a la font primera de l'art —virginal i hermafrodita—, des d'on beu i llisca pel salt d'aigua de la *poiesis*, amb indi- ferència davant el suport formal: llibres, motlles, sabates, escultures, ventalls, cortines, pèus, llenços, llençols, objectes, portes... Tota realitat punxant té interès en ell per a plasmar-hi el seu cosmos, ple de referències de la iconografia onírica ortodoxa: la for- miga, la lluna, l'escala, l'ull, el peix, el pal... Una actitud ensenya del moviment oníric *postista*, el primer corrent d'avantguarda a la Península durant la postguerra, els funda- dors del qual —De Ory, Chicharro, Serres!— consideraren Beneyto com el millor vale- dor dels seus principis fundacionals, que podem desglossar en cinc constants: llibertat,

Manxec de naixement, *barrigotista* d'adopció, la seva set d'engendrament es manifesta prematurament en la disciplina de les lletres, escrivint a doll poesia i prosa, però també exercint com a editor, a Mallorca, conseller àulic de Camillo José Cela en els *Papers de Son Armadans*. Fins que el poeta Juan Eduardo Cirlot, en un article a *La Vanguardia* de 1969, reivindicava l'escritor també com a dibuixant metèdric —dibuixant obsessiu però subterrani fins aquella data: "Beneyto fa les primeres passes pel viarany del Laberint, esperem que ell vencerà el Minotaure", advertia el poeta davant la *Série Blava* beney- tiana: el blau dels somnis, del mar, del cel, escenaris inefables sobre els quals l'artista manxec deixa flur el seu imaginari subversiu i fecund que, des d'ençà, desplegarà sense interrupcions, al llarg de gairebé cinc dècades de trajectòria.

Creador fluidic, cosmogònic, polièdric, transhistòric, subterrani, postavant- guardista, posthumanista, *postista*, en suma, tot ell, Antonio Beneyto és l'artista con- temporani i nostrat més compromès amb la causa surrealista.

Antonio Beneyto Cosmos beneytiàno

MUSEU DE MONTSERRAT
Tel. 93 877 77 45
museu@larsa-montserrat.com
www.museudemontserrat.com

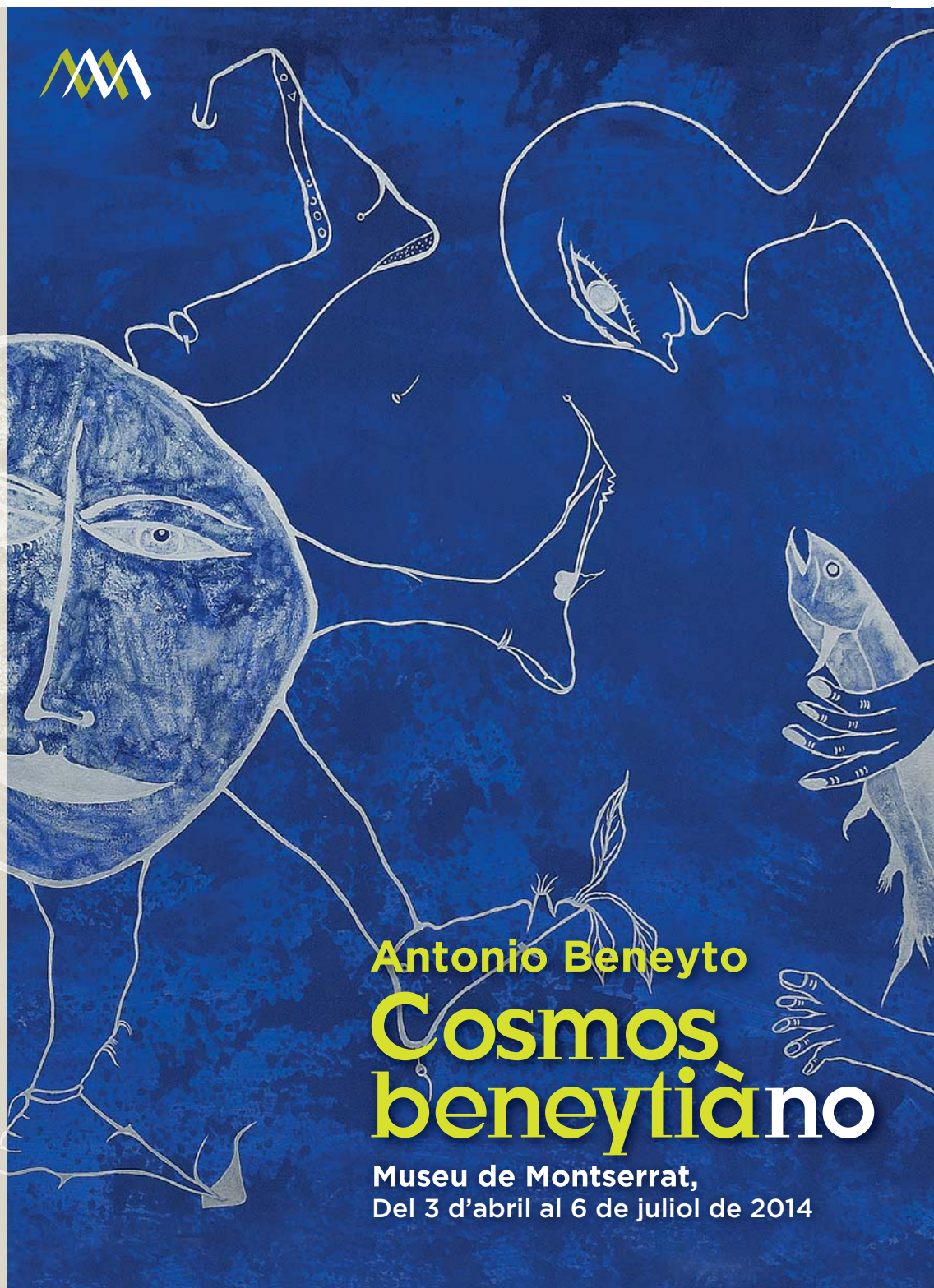
Antonio Beneyto Cosmos beneytiàno

Creador fluidic, cosmogònic, polièdric, poli- fònic, transhistòric, subterràneo, postvan- guardista, posthumanista, *postista*, en suma, todo él, Antonio Beneyto es nuestro artista contemporáneo más comprometido con la causa surrealista. Fue designado por Carlos Edmundo Ory como el mejor valedor del *postismo*, movimiento surrealista creado el 1945 en Madrid, y primera corriente de la vanguar- dia de posguerra en la Península. En efecto, sus principios creativos son aún defendidos por nuestro creador: unidad de las artes, fluidez del inconsciente, claridad comunicativa, resur- gimiento de la iconografía surrealista: ojos, es- caleras, hormigas, bestias... Cualidades que Beneyto, no obstante, aprendió también en la Barcelona libertaria de los años sesenta, en la que él desembarcó procedente de Mallorca, el 1967. Desde aquel momento Beneyto com- parte escritura, edición y el cultivo de las artes plásticas en su taller abierto al barrio Gótico barcelonés. Cinco décadas de trayectoria en el curso de las cuáles el creador se ha manifes- tado a través de una gran cantidad de técnicas que la exposición de Montserrat quiere mos- trar: la pintura, la escultura, la cerámica, la obra sobre papel, los abanicos, los libros ilus- trados... un cosmos beneytiano, caos diáfana- mente comunicado, desde su delirante universo iconográfico, que tiene como prota- gonista al hombre y su ensoñación ante el mundo.

Antonio Beneyto The cosmos of Beneyto

Fluid, cosmogonical, polyhedral, polyphonic, transhistoric, underground, post-avant guard, post-humanist, *postist* - all in all, Antonio Beneyto is our contemporary artist who has most committed himself to the surrealist cause. He was ordained by Carlos Edmundo de Ory as the best example of *postism*, a surrealist movement created in Madrid in 1945, the first cur- rents of the post-war avant guard on the peninsula. In fact, the movement's creative principles are still staunchly defended by our artist: the unity of the arts, the fluidity of the unconscious, communicative clarity, the revival of surrealist iconography - eye, scale, ant, beast... Qualities that Beneyto, however, also learned in the free-wheeling Barcelona of the sixties he found when stepping off the Majorca ferry in 1967. From that moment on Beneyto would combine writing, publishing and the pur- suit of fine art at his open workshop in Barce- lona's Gothic Quarter. Five decades of a career in which the artist would demonstrate through the vast number of techniques on display in the Montserrat exhibition: painting, sculpture, ce- ramics, works on paper, fans, illustrated books... the cosmos of Beneyto, a clear-eyed chaos expressed with his delirious iconogra- phic universe where the protagonist is the man and his reverie in the world.

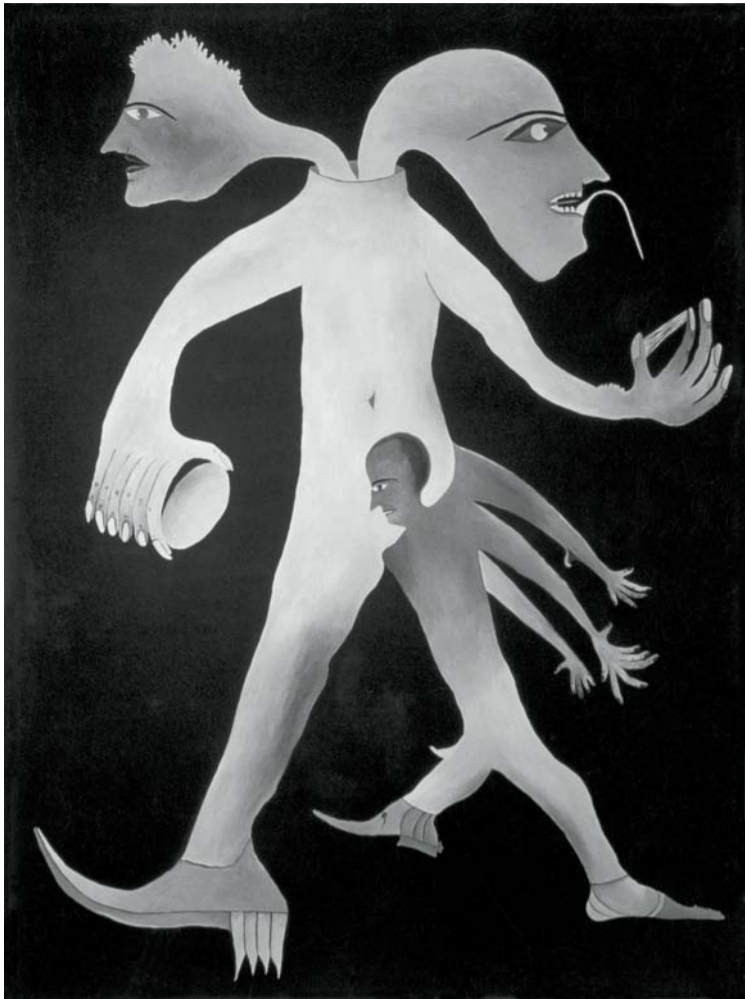
En el cel: esperant el nostre núvol (detall). 1998. Tècnica mixta sobre tela. 130 x 356 cm.

Antonio Beneyto Cosmos beneytiàno

Museu de Montserrat,
Del 3 d'abril al 6 de juliol de 2014

Antonio Beneyto
Cosmos beneytiàno

Pinturas negras
Pinturas negras
Black paintings
 1986
 Oli sobre tela. 130 x 97 cm

Llibre-Ventall
Libro-Abanico
Fan-Book
 1991
 Oli i tècnica mixta sobre paper.
 18 x 18 x 16 cm

Sabata mediterrània
Zapato mediterráneo
Mediterranean shoe
 1985
 Sabata policromada.
 33 x 20,5 x 22 cm

Home blau
Hombre azul
Blue man
 c. 2000
 Bronze.
 28 x 8,5 x 7 cm

Beneyto engabiat
Beneyto enjaulado
Caged Beneyto
 c. 1995
 Bronze. 20 x 29 x 20 cm

Sense títol
Sin título
Untitled
 2013
 Tinta sobre cartolina. 40 x 30 cm

Amor a primera vista. El flechazo. *Love at first sight*
 1990
 Oli sobre tela. Díptic. 100 x 162 cm

Sense títol. *Sin título.* *Untitled*
 1976
 Tècnica mixta sobre cartolina. 51 x 64 cm